

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

Hotărârea nr. 774
Din 20.10.2021

Dosar nr: 1002/2020

Sesizare nr: 7971/14.12.2020

Petentă:

Reclamat: Consiliul Local Sector 6

Obiect: acces servicii și informații publice. Rezilierea contractului de închiriere a locului de parcare, fără o înștiințare prealabilă. Petenta arată că ADPDU Sector 6 nu a înștiințat-o în scris despre modificarea HCL privind activitatea de organizare, punere în funcțiune și exploatare a parcarile de reședință în sectorul 6, fapt ce a condus la pierderea locului de parcare.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și sediul/domiciliul procedural ales al petentei:

1.

Numele și sediul/domiciliul procedural ales al reclamatului:

2. Unitatea Administrativ Teritorială Sector 6 - București, Intr.Av. Lt. Caranda Gheorghe nr. 9, sector 6

II. Citarea părților

3. **Având în vedere contextul evoluției epidemiologice determinate de răspândirea virusului SARS-CoV-2, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a informat părțile cu privire la faptul că au posibilitatea de a trimite punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul acestora;**

4. În conformitate cu prevederile prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, s-a invocat, din oficiu, excepția de necompetență generală a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în ceea ce privește acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării, competența revenind în acest caz instanței de judecată.

5. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerea părților

Susținerea petentei

6. Petenta susține că la data de 14.03.2017 a încheiat contractul nr. 1626, prin care i s-a atribuit un loc de parcare aferent imobilului de la adresa de domiciliu.

La data de 25.03.2020, petenta susține că a achitat impozitele prin intermediul site-ului www.ghiseul.ro, însă taxa aferentă parcării de reședință nu mai apărea de achitat.

Petenta susține că Administrația Domeniului Public și Dezvoltare Urbană i-a comunicat faptul că rezilierea unilaterală a contractului de închiriere a locului de parcare s-a realizat în temeiul art. 4 din HCL nr. 313/2018 la data de 12.04.2019. Conform acestui articol, *contractele încheiate în perioada 01.08.2017-31.12.2018 rămân valabile, celelalte contracte urmând a fi înlocuite până cel târziu la data de 31.03.2019. Beneficiarii locurilor de parcare care nu se prezintă să semneze noul contract până la data menționată, vor pierde locul de parcare.*

Petenta susține că, în conformitate cu acest articol, era obligată să se prezinte la ADPDU până la data de 31.03.2019, însă nu avea cum să facă acest lucru deoarece nu i s-a adus la cunoștință necesitatea reînnoirii contractului.

Deși reclamatul susține că a informat cetățenii prin intermediul site-ului Primăriei Sectroului 6, rețele de socializare, în publicații de largă circulații, precum și la achitarea creanțelor bugetare prin chitanța eliberată la ghișeele DGITL Sector 6, petenta susține că nu a fost informată nici în data de 16.03.2018 când a achitat creanțele bugetare la ghișeul sediului DGITL, nici la data de 02.03.2019 când le-a achitat prin intermediul site-ului www.ghiseul.ro, deci anterior datei 31.03.2019.

7. Având în vedere, cele de mai sus, petenta susține că reclamatul avea obligația să o notifice din două motive, pentru a-i respecta dreptul la egalitate și dreptul la informații publice. Mai mult, aceasta susține că HCL nr. 313/2018 este discriminatorie, deoarece având autoturismul înmatriculat în Teleorman și nu în București, nu poate beneficia de un loc de parcare.

Sușținerile reclamatului

8. Reclamatul arată că rezilierea contractului de închiriere a locului de parcare nr. 65 emis petentei s-a realizat în temeiul art. 4 din HCL nr. 313/2018 prin care se prevede *“contractele încheiate în perioada 01.08.2017-31.12.2018 rămân valabile, celelalte contracte urmând a fi înlocuite până cel târziu la data de 31.03.2019”*. Contractul petentei a fost emis în data de 14.03.2017, deci anterior datei 01.08.2017.

De asemenea, reclamatul susține că petenta se afla într-o situație de incompatibilitate cu prevederile din Anexa HCL Sector 6 nr. 313/2018 art. 1 și 2, conform cărora, atribuirea unui loc de parcare se realizează în baza unui contract de comodat autentificat la notar, iar autoturismul să fie înmatriculat pe raza municipiului București, conform legii.

9. Reclamatul susține că, în vederea atribuirii unui nou loc de parcare, petenta nu a înregistrat o altă cerere prin care să întrunească condițiile cumulative de atribuire stabilite prin Anexa din HCL nr. 313/2018.

V. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

14. Constituția României:

- **Art. 16 Egalitatea în drepturi:** *“(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.
(2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”*

- **Art. 52 Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică**”(1) *Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.*
(2) *Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică. (...)”*
- **Art. 53 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți**
”(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*
(2) *Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”*

15. O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Articolul 2 alin. 1: ”Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Articolul 10 lit h): “Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin: **(h)** refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități

Principiile de analiză

16. Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale”. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:

- la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,

- *la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat*”.

17. Prin urmare, se poate vorbi de o posibilă **discriminare directă** în condițiile în care o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

18. Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- **existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat**;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la spetă

19. Articolul 10 lit h): *“Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin: (h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități*

20. Pe cale de excepție, în conformitate cu dispozițiile **art. 63** din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”.

Astfel, Colegiul director urmează să admită excepția de necompetență a Consiliului, invocată din oficiu, cu privire la acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare. În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, instanța competentă să soluționeze cererile pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare este judecătoria sau tribunalul, după caz, ca instanțe de drept civil, în raport cu obiectul investiției și valoarea acestuia, cu excepția cererilor în care discriminarea a survenit în contextul unor raporturi juridice guvernate de legi speciale și în care protecția drepturilor subiective se realizează în fața unor jurisdicții speciale, cazuri în care cererile vor fi judecate de aceste instanțe, potrivit dispozițiilor legale speciale” (RIL - Decizia nr. 10).

21. În fapt, Colegiul director reține rezilierea contractului de închiriere a parcării de

reședință în raza sectorului de domiciliu.

În drept, Colegiul C.N.C.D. se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că potrivit jurisprudentei sale, **discriminarea presupune încălcarea unui drept recunoscut de lege, aparținând unei/unor persoane, aflate în situații relativ similare ori identice, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, în baza unui criteriu interzis, care stabilește o legătură de cauzalitate cu fapta.**

22. Sub aspectul incidenței preverilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Ori, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. **Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).**

Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

23. Raportat la cele stipulate mai sus, Colegiul director reține că petenta invocă încălcarea dreptului la servicii publice, respectiv parcare de reședință, precum și încălcarea dreptului la informații prin nefurnizarea notificării în sensul întocmirii unui nou dosar pentru reînnoirea contractului încheiat cu Sectorul 6 București.

Mai întâi de toate, Colegiul director stabilește faptul că atribuire unui loc de parcare de reședință nu este un drept absolut, ci reprezintă o facilitate care se acordă în limitele și

condițiile stabilite de lege, în prezenta speță, HCL nr. 313/20018, cu toate modificările ulterioare.

Colegiul director reține faptul că HCL nr. 313/2018 a suferit modifică, astfel la art. 4 din din hotărâre se stipulează următoarele: “*contractele încheiate în perioada 01.08.2017-31.12.2018 rămân valabile, celelalte contracte urmând a fi înlocuite până cel târziu la data de 31.03.2019*”. Contractul petentei a fost emis în data de 14.03.2017, deci anterior datei 01.08.2017.

Astfel, atribuirea unui loc de parcare de reședință se realizează numai cu îndeplinirea cumulativ a următoarelor condiții: “... în baza unui **contract de comodat autentificat la notar, iar autoturismul să fie înmatriculat pe raza municipiului București**, conform legii, mașina petentei fiind înmatriculată în județul Teleorman.

Prin urmare, petenta nu îndeplinește condițiile stabilite de HCL nr. 313/2018 pentru încheierea unui contract de închiriere pentru parcare de reședință.

Așa cum se stipula mai sus, fapta de discriminare trebuie să întrunească mai multe condiții: **discriminarea presupune încălcarea unui drept recunoscut de lege**, aparținând unei/unor persoane, **aflate în situații relativ similare ori identice**, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, în baza unui criteriu interzis, care stabilește o legătură de causalitate cu fapta.

Reclamata probează faptul că toate persoanele cu mașini înmatriculate în alte județe de reședință au contractile reziliate.

24. Petenta susține, de asemenea, faptul că instituția reclamată nu a notificat-o în scris cu privire la modificarea Anexei la Hotărârea Consiliului local nr. 313/2018. În acest sens, Colegiul director ia act adresele nr. 5320/12.04.2019 și nr. 8014/16.05.2019, prin care petenta a fost notificată/inștiințată de modificările survenite. Faptul că aceasta nu a intrat în posesia notificărilor transmise prin poștă, la domiciliu, nu-i incumbă reclamatului.

25. Având în vedere cele de mai sus, faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, în sensul prevederilor art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu toate modificările ulterioare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, în sensul prevederilor art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 20.10.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN- Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, MOȚA MARIA – Membru, POPA CLAUDIA - Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiului director,
Președinte CNCD

Data redactării: 09.11.2021

Redactat și motivat de A.P.G. și H.G

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.